

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 153.

Tiende Session.

40de Møde.

Torsdagen den 26de November.

(Fortsat.)

Fischer (fortf.): Domcapitlet i Viborg holdt sig til det sidste Alternativ og forhandlede i den Henseende med Dens Bjergerne, men dets Fordringer stillede saa høit, at man ikke vilde gaade ind derpaa. Senere have Bjergerne henvendt sig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der i Skrivelse af 14de Januar 1851 gav Haab om, at den Andeel af denne Afgift, der nu tilfalder Skolevæsenet, kunde blive anvendt til Fordeel for Dens eget Skolevæsen, og i en Skrivelse af 31te Decbr. s. A. lovede det, at Sagen skal tages under næriere Overveielse ved Affattelsen af Finantslovsforslaget for 1853—54. Jeg er ikke istand til at sige, om denne Overveielse har ført til noget Resultat, men i Finantslovsforslaget finder jeg Intet desangaaende, og jeg antager altsaa, at dette ikke har været Tilfældet. Den tidligere Landfoged døde i 1852, og Bjergerne ingik da med et nyt Andragende til Hs. Maj. Kongen med indtrængende Bøn om, at dette Forhold maatte blive ordnet saaledes, at der ikke fremdeles maatte paahvile dem, der maaffee af alle Bjergerne i Danmark vare de, der forjente deres Løn med hyppigst Livsfare, en særlig Byrde, som ikke paahvilede Andre. Der begyndte da nye Forhandlinger, hvis Resultat blev, at der ikke skulde ansættes nogen fast Landfoged, men Domcapitlet i Viborg ansatte dog, som man har sagt mig imod Kultusministeriets Billie, den nuværende Landfoged, der er ansat med et halvt Aars Opsigelse. Efter hvad jeg har

kunnet erfare, skulle ogsaa de Embedsmænd i Viborg, der oppebære Halvdelen af de Tre-fjerdedele, altsaa $\frac{3}{8}$, af Femtepartsafgiften, være ansatte paa den Betingelse, at de, naar dette Forhold engang ordnes, skulle være forpligtede til at underkaste sig det Tab i deres Indtægter, som de derved maatte lide.

Jeg vil nu bede det ærede Thing om dets Understøttelse til at faae et Forhold ordnet, som jeg antager Alle ville indromme er i høj Grad uregelmæssigt og skiftet til at gjøre Krav paa Thingets Opmærksomhed. Under den 9de Post ved det lærde Skolevæsen er der opført som Indtægter af Den Læse en Summa af 600 Rd., og i Anmærkningerne til det 1ste Finantslovsforslag, der foretoges Rigsdagen, nemlig for Finantsaaret 1850—51, oplyses, at disse calculerede 600 Rd. hidrøre, dels fra den omhandlede Part af Bjergerlønnen, nemlig, som jeg antager, de $\frac{3}{8}$ af den, dels fra Tiende- og Landgildeindtægter, og der tilføies, at denne Indtægt er meget varierende, hvilket vil sees deraf, at den i Aaret 1848 kun har udgjort 200 Rd. Jeg forstaaer ikke ganske, hvorledes det har været muligt, at den har kunnet synke saa dybt, da Landfogden jo betaler 150 Rd. som Godtgjørelse for Tienden, der, som berørt, maa anses for at være langt mere værd, og, da Indtægten af den Landgilde, som betales af Den, dog altid maa være Noget, thi man vil da snart naae op til de 200 Rd. uden at faae nogen Bjergerløn med. Mit Forslag gaar nu ud paa, at der efter Indtægter af Den Læse skal tilføies: „indtil 1ste Decbr. 1858,“ og, at Summen dernæst skal forandres til 300 Rd. Landfogden kan nemlig kun opsiges med et halvt Aars Barsel, og jeg